

saavidt muligt at faae saghyndige Føll til dette. Det undrer mig derfor lidt at se Ud-nævnelser af en ny Kontrollør, nemlig ham for Verne; for jeg veed virkelig ikke, hvad der i mindste Maade kan siges om hans Kvalifikationer til denne Post. Men endnu værre bliver det, naar vi komme til den ene Assistent for Limfjorden. Stjøndt der staar i Loven, at man skulde saavidt muligt tage prattiste Fiskere, har man taget en Mand, som ikke har fjærneste Kjendskab dertil, og som har skabt en saadan Uvillie mod sig, at Plager allerede ere indkomne eller, hvis de ikke allerede ere indkomne, i alt Fald ere rask paa Veie. Endvidere ser man, at der skal under Fiskerikontrollen udredes Udgifter til et Dampskib. Under Fiskerilovens Behandling fik jeg Leilighed til at bemærke, at der ved den gamle Kontrol var en stor Mangel, nemlig at man paa lang Afstand kjendte Kontrollen. En Kontrol, som kjendes paa lang Afstand, kommer aldrig i Virkeligheden til at kontrollere. Det var saa længe man havde Seil-skibe, som ved deres Seil og Andet vare lette at kjende; men dersom Kontrollen kommer i Dampskib, skulle Fiskerne nok vide i Tide at vare sig. Jeg forstaa derfor ikke, at man er gaaet dertil. Med Hensyn til selve Fiskeriloven var der som bekjendt Forslag ifjor fremme fra Indenrigsministeren, som gik ud paa at afværge en stor Ulempe for Fiskerne i Drefund. Dette Forslag fik ikke hurtig Fremme, begrundet i, at man sagde, at man først vilde have den nye Fiskerilov prøvet, før man begyndte paa at tale om Manglerne. Nu er den prøvet, og Manglerne ere store. Der vil senere fremkomme Andragender om at faae væsentlige Ulemper ved den hævede. Jeg skal i Forbigaaende nævne et Par af dem. Den ene er den, at man har udvidet Tiden for at fiske Flynder til September Maaned. (Afskyldelse af S. Hage). Sa, det ærede Medlem trækker lidt paa Smilebaandet, det ærede Medlem maa vide, det er noget saa indgribende, saa naar de Grunde komme frem, med hvilke dette Andragende vil blive billagt, er jeg overbevist om, at selv det ærede Medlem vil sige: her er virkelig en Ulempe, som vi maa se at faae fjernet. Naar jeg altsaa her ved Finantslovens Behandling taler om dette, skal jeg senere komme til, hvad jeg vil naa ved denne Omtale. Endvidere er der et Udtryk kommet ind i Loven — hvordan det er kommet ind, er ikke godt at vide, det er altsaa mildest talt kommet ind derved, at man i den Hui og Hast, med hvilken Fiskeriloven blev behandlet til Slutning, har overset dette Punkt — det er ved den saakaldte Maaling af Garnet. Der er et Udtryk kommet ind, som hedder, at det

skal være uden Stramning. Derved har man givet vedkommende Assistent et Stjøn, og det er noget meget uheldigt, hvad de mange Bevijer, der ville blive fremlagte i den nærmeste Fremtid, nok skulle vise. Naagaende disse Ting vil der fremkomme et Andragende. Jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister og Finantsudvalget, hvis de faae med den Sag at gjøre, ville tage tilbørligt Hensyn dertil. I det Mindste vil jeg tillade mig at opfordre den ærede Minister til, saasnart virkelig disse Anter komme frem, da at sørge for, at vi faae Forslag frem til Forandring i Fiskeriloven. Medens jeg taler om dette, er der et lille Forhold, jeg ogsaa vilde omtale, nemlig Østersfiskeriet. Medens det bestod, og Regjeringen drev det, da anstaffede den selv en hel Del Redstaber, men opfordrede ogsaa Fiskerne til at anstaffe disse Redstaber, og da man saa indstillede dette Fiskeri, lod man i det Mindste Fiskerne opgive, hvor mange af disse Redstaber de havde samt Befordringerne derved, saa at der fra forskjellige Sider næredes Haab om, i det mindste at faa Erstatning for, at disse Redstaber maatte ligge ubrugte hen. Det er imidlertid ikke gjort, og Fiskerne haabede paa, at Østersfiskeriet maatte blive optaget igen; men nu er det som bekjendt blevet bortforpagtet paa Betingelse af, at Østersfiskeriet ikke maa bruges. Selvfølgelig ligge saa disse Fiskere med deres Redstaber til ingen Nytte. Jeg henstiller til den høitærede Minister at tage et tilbørligt Hensyn til det Andragende, som rimeligvis i saa Henseende vil komme frem.

Da jeg nu har faaet Ordet om det særegne Tilfælde, vil jeg dog tillade mig at sige lidt i al Almindelighed om de Forhold, som bleve berørte i Gaar. Indtil nu tror jeg, at vi have kunnet glæde os over, at der var et vist Tillidsforhold til vor Embedsstand her i Landet, men efter at dette er fket, som er fket i de senere Aar med Hensyn til Kasjerne, saa er det jo sikkert, at denne Tillid er i bethdelig Grad rokket. Jeg tror, hverken Staten eller Embedsmændene eller Befolkningen kunne være tjente med, at der kommer et Mistillidsforhold ind her. Derfor tillader jeg mig at opfordre Ministrene til hver paa sit Omraade at lade udføre et bestemt Tilsyn med Kasjerne, som virkelig

Rettelse.